

Szeng can¹: A szívbéli hitről
Seng-ts'an: Hsin-hsin Ming (kínai)
Shinjin no Mei (japán)

Fordította Fórizs László²
Nashville, Budapest
1991–2006

I.

Igaz úton járni nem is olyan nehéz: tekints egyként mindent, soha ne válogass,
S ha nem érint téged gyűlölet-vonzalom, feltárulkozik az igaz út előtted.
Egy tized hüvelyknyi különbség is elég, és a menny és a föld menten különválnak.
Hogyha azt szeretnéd, tárja fel önmagát, semminek ne tegyél ellene, se érte!
Gyűlölt dolgok ellen felsorakoztatni mindazt, mit szeretünk: elménk betegsége.
Ameddig nem értjük ama mély Jelentést, értelmetlenség az elmét leigázni.
Tökéletes, mint a mérhetetlen nagy tér, semmi sem hiányzik, semmi túl nem csordul.
Rossz választásodnak köszönheted csupán, ha nem tárul eléd az igaz Ilyenség.

II.

Ne hajszold a kinti szüntelen zűrzavart, ne akarj a belső ürességben lakni,
Lelj békére a szív csendes egységében és minden kettősség magától eltűnik.
Mozgást leállítva ne hajszolj nyugalmat, mivel e nyugalom szüntelenül mozog.
Ameddig kettősség lakozik tebenned, hogyan is tudhatnál egységet elérni?
Amíg az egységet nem érted teljesen, kétféle módon is elveszítheted azt:
A valót tagadva valóságot állítsz, a semmit állítva tagadod a semmit.
Szavak káprázata, értelem csapdái, ne foglalkozz velük, csak belebonyolódsz!
El hát a szavakkal, félre értelemmel, nincs olyan hely, hová ne szabadna mennünk!
Gyökerhez megtérve jelentéshez érünk, külső tárgyat üzve alapot veszítünk.
Amidőn a bensőnk megvilágosodik, az üres világot hátrahagyjuk akkor,
A kinti üresség összes változása tudatlanságunkban tűnik csak valónak.
Az igazság után nem kell rohangászni, hagyj fel végre azzal, hogy eszmét babusgatsz!
Kettősséget ne tőrj sohase magadban, kerüld el gondosan, ne foglalkozz vele!
Mihelyt a jó s a rossz megjelenik benned, nyomukban zavar jó, a szív elveszett.
A kettő megléte az egyből származik, de nem tapad hozzá sohasem az egyhez.
Amikor a szívünk ment minden zavartól, a tízezer dolog nem kínálkozik fel.
Magát nem kínálja, nincs tízezer dolog, zavar nem jó többé, elme nem működik.
Ha a tárgy eltűnik, nincs már észlelő sem, és ha észlelő nincs, nincsen észlelt tárgy sem.
A tárgy csak addig tárgy, míg van, ki észleli. Észlelő addig van, míg van tárgy, mit észlel.
Viszonylagosságuk, tudd meg, végső soron ugyanazon az egy Ürességen nyugszik.
Az egy Ürességben a kettő ugyanaz, s mindkettőben benne a tízezer dolog.

III.

Ahol ez és az közt nincs semmi különbség, mit jelenthet az, hogy ellene vagy érte?
Ama hatalmas Út nem nehéz s nem könnyű, de mindent átható s mindent felölelő.
A kicsinyke szándék mindig is tétova, ha nagy a sietség, sohasem érsz oda.
Soha ragaszkodás nem korlátozható, téves úton jársz, ha nem szabadulsz tőle.

---

1 Buddhista név, jelentése: „A közösség (szangha) ékköve.”

2 Elsődlegesen D. T. Suzuki angol nyelvű fordításának felhasználásával.

Kövessék a dolgok a saját útjukat, az igazán fontos nem áll és nem is megy.
Öntermészetünket, amikor követjük, összhangzóak vagyunk a hatalmas Úttal.
Ki gondolatait dolgokhoz láncolja, elcsügged, eltompul, mélységét veszíti.
Ha elvész a mélység, a szellem bajba jut. Mit használhat ekkor bármi részrehajlás?
Egyetlen Szekérnyom, min végig kell menned. Hat-érzéktárgy téged ne befolyásoljon!
Kit a hat-érzéktárgy már nem befolyásol, ugyanazon egy lett: megvilágosodott.
Ezért a bölcs többé nem cselekszik semmit, a tudatlan viszont megkötözi magát.
A Dharmában nincsen semmi egyediség, a tudatlan mégis ahhoz köti magát;
Saját elméje az, amely megteremti³: önellentmondás ez, a legnagyobb hiba.
Nyugalmat vagy nyüzsgést a tudatlanság szül. Megvilágosultban nincs ellen- s rokonszenv.
De ha a kettősség mindahány formáját tudatlanságában elménk fabrikálja,
Mint látomásokat vagy a délibábot, a fenntartásukkal miért kell bajlódniuk?
Nyereség, veszteség, jó vagy rossz – hagyd el végre őket egyszer s mindenkorra!
Ha nem hajtuk soha álomra szemünket, akkor álmaink maguktól megszűnnek.

IV.

A szív ha megőrzi önnön teljességét, a tízezer dolog egyetlen Ilyenség.
Egyetlen Ilyenség titkát, ha megértjük, eltűnik nyomban a belebonyolódás,
A forráshoz, íme, végül visszatérünk, és maradunk most már, hol mindig is voltunk.
Magunk mögött hagyván a dolgok világát viszonyokon túli, ahová jutottunk,
A mozgató megállt, így nincs már mozgás sem, de ha mozgás nincsen, nyugalom sincs többé,
sőt kettősség nélkül még az egység sincsen.
Dolgok végső végét, honnan tovább már nincs, szabályok nem kötik, mérték nem méri meg.
Az összhangzó elme azonos magával, a küzdelmek immár mind lecsendesedtek.
Kétség s habozásnak, lám, nyoma sem maradt, csak igazi hitünk áll sziklaszilárdan.
Semmit nem hagyunk ott, semmit meg nem őrzünk. Minden üres, tiszta, önmagában fénylő.
Nincs erőfeszítés, energiánk nem fogy. Ide a gondolat soha el nem érhet,
Ha ezt kell felfogni, képzeletünk elhagy. Igazi Ilyenség fényes birodalmát,
Ha meg kell neveznünk, hol se maga se másik, csak annyit mondhatunk ez az, mi nem-kettő.
Eme nem-kettőben ugyanazon minden, mindent mi létezik ez foglal magába,
Kik igazán hisznek, jöjjenek bárhonnán, mind ide érkeznek, hol feltétel nincsen.
Feltételek híján tért s időt mi mérhet, egyetlen pillanat tízezernyi év is,
Látjuk vagy nem látjuk, nem befolyásolja. Mindig és mindenütt feltárja önmagát.

V.

Külső feltételek, mikor hiányoznak, a legkisebb dolog, akár a legnagyobb,
S a legnagyobb dolog, akár a legkisebb, nem választanak el semmit már határok.
Ami van azonos azzal, ami nincsen, ami nincs azonos mindazzal, ami van,
Ott, ahol a dolgok másképpen látszanak, nem érdemes neked sokáig időznöd.
Az Egy van mindenben, minden ott az Egyben, ha erre ráébredsz, nincs több gyötrődésed.
Ekkora jelentést szó ki nem meríthet, már nincs mi a hívót Attól elválassza,
Nincs mi szétválasszon, hogy lehetne kettő, megszűnt immár lenni múlt, jelen s jövő.

---

3 Az egyediesült tárgyak illúzióját.